

ΓΑΛΗΝΟΣ

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1870 ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ

ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗ, ΜΑΚΚΑ, ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ

ΚΑΙ

ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ.

ΕΤΟΣ ΟΓΔΩΘ

ΤΟΜ. ΔΕΚΑΤΟΣ ΠΕΜΠΤΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΦΗΚΗ
ΕΥΛΟΓΙΟΥ ΚΟΥΡΙΑΑ
ΛΑΥΡΙΩΤΟΥ
ΑΥΘΟΝ ΑΜΕΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Ν. Γ. ΠΑΣΣΑΡΗ
1886

ΓΑΛΗΝΟΣ

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΙΑΡΤΘΕΝ ΤΩ 1879 ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ

Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, Σ. ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗ, Ν. ΜΑΚΚΑ, Ν. ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ

ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ.

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑΣ ΣΥΝΑΡΟΗΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΣ

Διὰ τὸ Ἐξωτερικόν Δρ. Ν. 20.

» » Ἐσωτερικόν » » 15.

» τούς κκ. Φοιτητάς » » 8.

ΣΥΝΑΡΟΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Εἰς τὴν Γραφεῖον τοῦ ΓΑΛΗΝΟΥ

Ἵδρυς Πεντακτατῶν

ΑΡΙΘΜΟΣ 8

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. — Κλινικὴ μελέτη ἐπὶ τῶν προδιαθετικῶν αἰτίων τῆς φυματιώσεως τῶν πνευμόνων. ὑπὸ Σπορ. Ἰω. Κανέλλη. (Τέλος). — Τινὰ ἐπὶ τῆς αἰτιολογίας τῆς πνευμονίας. Ἡ κατὰ Verardini χρῆσις τῆς ἰπεκακουάνης ἐπὶ πνευμονιῶν, ὑπὸ Ν. Μ. Πολίτου (ἐν Νεαπόλει). — Τὸ χλωρικὸν κάλιον κατὰ τῆς βξείας κυστίτιδος. ὑπὸ Ι. Πισπιρῆ (ἐν Καρθασσαρῆ). — Σκέψεις τινές ἐπὶ τῆς κολλητικότητος τῆς λέπρας. ὑπὸ Α. Γ. Θεοδορίδου (ἐν Χανίοις). — Θεραπεία τῆς λεπιδάδου καὶ ἐσχαράδου σφιλίδος. — Θεραπεία τῆς πνευμώσεως. — Ἀλοιφή κατὰ τοῦ ἐκζέματος τοῦ τριχωτοῦ τῆς κεφαλῆς. — Θεραπεία τῆς κερχράδου ὀφθαλμίας. — Ἀνορεξίας θεραπεία. — Θεραπεία τῆς Βριχθείας νόσου. — Εἰδοποιήσεις. — Βιβλιογρ. δελτίον.

ΚΛΙΝΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΠΡΟΔΙΑΘΕΤΙΚΩΝ ΑΙΤΙΩΝ ΤΗΣ ΦΥΜΑΤΙΩΣΕΩΣ

ΤΩΝ ΠΝΕΥΜΟΝΩΝ.

ὑπὸ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΙΩ. ΚΑΝΕΛΛΗ.

(Συνέχεια. ἴρα σελ. 273).

Συμπεραίνομεν λοιπὰν ὡδὲ πως ἡ αἰμόπτυσις δύναται νὰ παρατηρηθῇ ἐν ὅλαις ταῖς περιόδοις τῆς πνευμονικῆς φθίσεως· δύναται νὰ παρουσιασθῇ ἐν ἐποχῇ καθ' ἣν δὲν ὑφίσταται ἐτι οὐδὲν στηθασκοπικὸν σημεῖον, καὶ καθ' ἣν δύναται νὰ κάμῃ, ὥστε νὰ ὑποπτεύσῃ τις τὴν ὑπαρξίν πνευμονικῆς ἀλλοιώσεως. Ἡ ἀρχικὴ αὕτη αἰμόπτυσις, λέγει ὁ Dehono,

έκαμε τον Morlon να παραδεχθῆ τὴν phthisis ab hemoptoe. Ἡ θεωρία αὐτὴ ὑπεστηρίχθη καὶ ὑπὸ τοῦ Νιμεύρου, φρονούντος ὅτι τὸ ἐν ταῖς κυφελίαι ἐκχυθὲν αἷμα παρήγε πνευμονίαν, ἥτις, καθισταμένη τυφοειδής, ἐληγεν εἰς ἔλκοςιν τοῦ πνεύμονος. Σήμερον κατέστη γνωστὸν ὅτι ὑπάρχουσιν ἤδη ἀλλοιώσεις πνευμονικῆς φυματιώδους καθ' ἣν ἐποχὴν παράγεται αἰμόπτυσις. Ὁ Hiller 1) ἐν τῷ ὑπὸ τῶν νοσοῦντων ἀποχρεμπτομένῳ αἵματι, ἠδυνήθη ν' ἀνεύρη τὴν παρουσίαν βακτηριδίων καὶ οὕτω νὰ βεβαιώσῃ ὅτι ἡ αἰμόπτυσις εἶναι ἀποτέλεσμα καὶ οὐχὶ αἰτία. Ὡστε πάντῳ ἀδίκως οἱ Hoffmann καὶ Andral ἐνοχοποίησαν τὴν αἰμόπτυσιν ὡς ἐν τῶν παραγωγικῶν τῆς πνευμονικῆς φθίσεως αἰτίων. Ὁ κ. Peter δὲ μοίως παραδέχεται τὴν αἰμόπτυσιν ὡς ἀποτέλεσμα καὶ οὐχὶ ὡς αἴτιον τῆς φθίσεως, τὴν γνώμην δὲ ταύτην ἀσπαζόμεθα καὶ ἡμεῖς αὐτοί.

§ 3. — **Καθολικαὶ ὀξεῖαι νόσοι.**

Ἰλιρί, κοκκύτις, τυφοειδῆς πυρετός, γρίπη. — Ἡ Ἰλιρία, ἡ κοκκύτις καὶ ἡ γρίπη ἴσως προδιαθέτουσιν εἰς φθίσιν, διότι συνοδεύονται ὑπὸ βρογχικῶν ἐκδηλώσεων· ὁ δὲ κίνδυνος εἶναι ἀεὶ πλείων ὅταν ὁ ἄρρωστος νοσηλεύηται ἐν χώρῳ μολυσμένῳ ἐκ φυματιώσεως, π. χ. ἐν νοσοκομείῳ· οὕτω οἱ Barthez καὶ Rilliet γράφουσιν ὅτι ἐν τῷ νοσοκομείῳ παρέτήρησαν μίαν περίπτωσιν φυματιώσεως ἐπὶ ἑνδεκά πρωτοπαθῶν Ἰλιρίων ἐν τῇ πόλει, ἐν τῇ Παρισίῳ καὶ Γενεύῃ, παρετήρησαν ἑτεῖ γεγονότα φθίσεως ἐξ Ἰλιρίας, πλὴν κατ' ἀναλογίαν πολλῶ ἥτιονα τῆς ἐν τῷ νοσοκομείῳ (Traité des malad. des enfants. Τόμ. 2. Σημ. τῆς σελ. 287. 1861). Ἐπίσης, ἀλλὰ σπανιώτερον, βλέπομεν τὴν φθίσιν διαδεχομένην τὸν τυφοειδῆ πυρετὸν εἰς νοσηλευθέντας ἰδίως ἐν νοσοκομείοις· ἡμεῖς ἔχομεν τρία πρότυπα παραδείγματα ἐν τῇ κλινικῇ τοῦ κυρίου Hardy ἐφθέντα ὑφ' ἡμῶν· ἐπίσης ὁ κ. Debove ἐν τοῖς κλινικοῖς του μαθήμασιν ἀναφέρει τέσσαρας περιπτώσεις· τῷ ὄντι οἱ τυφικοὶ ἔνεκα τῶν συχνῶν βρογχικῶν τῶν ἐπιπλοκῶν, τῆς μακρᾶς διαρκείας τοῦ πυρετοῦ τῶν, τῆς ἄκρας διαίτης τῶν, εὐρίσκονται εἰς ἄρως τοιαύτης τοῦ ὄργανισμοῦ τῶν ὑποτροφίας, ὥστε παρασκευάζουσιν ἕδαφος ἐξόχως εὐνοϊκὸν τῇ τῶν βακτηρίων ἀναπτύξει. Οἱ κκ. Laennec, Andral, Monneret καὶ Peter λέγουσι ἀθ' ἴδητε πολλάκις νὰ πάθωσι τυφικοὶ κατόπιν πνευμονικῆς φθίσεως, καθότι ὁ ὄργανισμὸς τῶν δὲν ἠδυνήθη ν' ἀντιστῇ εἰς τὴν δι' ἀτροφίας ἐξάντλησιν.

§ 4. **Πενικαὶ χρόνιαι νόσοι.**

α'. — *Διυβήτης.* — Ἡ διαβητικὴ φθίσις δὲν διαφέρει τῆς συνήθους φθί-

1) Deutsche medicin. Wochenschr. ἀριθ. 47. 1882.

σεως ἢ διὰ τοῦ ἕδαφους ἐφ' οὗ ἀναπτύσσεται· εἶναι ἐξ ἴσου παρασιτικὴ, ὡς ἀπεδείχθη ὑπὸ τῶν παρατηρήσεων τῶν Rutenmeyer καὶ Immeimann, ὁ κ. Jaccoud λέγει ὅτι ἡ πνευμονικὴ φθίσις εἶναι ἡ σοβαροτέρα ἐπιπλοκὴ τοῦ διαβήτου· ὑπὸ κλινικὴν ἐποψίν ἡ φθίσις αὐτὴ διαστέλλεται διὰ τῆς σχεδὸν σταθερᾶς ἀπουσίας τῆς αἰμοπτύσεως, διὰ τῆς ταχύτητος μεθ' ἧς σχηματίζονται κοιλότητες, καὶ διὰ τῆς ὀλίγης τῆς ποσῆς ἐκκρίσεως. Ὁ κ. Boullardal λέγει ὅτι ὅταν οἱ διαβητικοὶ θνήσκωσι βραδέως, πάντοτε τὸ τέλος τῶν συνοδεύεται ὑφ' ἀναπτύξεως φυματιῶν ἐν τοῖς πνεύμοσιν. Κατ' ἀναλογίαν 43 πρὸς 100 κατὰ Griesinger οἱ διαβητικοὶ θνήσκουσιν ἐκ πνευμονικῆς φυματιώσεως.

β'. — *Οἰνοπνευματισμός.* — Ἡ κατάχρησις τῶν οἴνοπνευμάτων ὡς φέρουσα σὺν τῷ χρόνῳ ὑποτροφίαν τοῦ ὄργανισμοῦ εὐνοεῖ τὴν τῆς φθίσεως ἀνάπτυξιν.

γ'. — *Σύφιλις.* — Αὐτὴ συνίστησι, κατὰ Fournier, πραγματικὴν αἰτίαν τῆς φυματιώσεως, ἰδίως παρὰ τοῖς προδιαθεθεμένοις ἀτόμοις καὶ παρὰ ταῖς γυναῖκι κατ' ἐξοχὴν, αἵτινες προσέλαβον τὴν φθίσιν νεώταται ἢ παρουσιάζουσι θρεπτικὰς διαταραχὰς ἀξιοσημειώτους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Περὶ τοῦ δῆθεν ἀνταγωνισμοῦ νόσων τινῶν πρὸς τὴν πνευμονικὴν φθίσιν.

Ἀρχαιοθεν ἐπεκράτησε νὰ θεωρῶσι τινὲς τῶν κλινικῶν κατόπιν πείρας, σφαλερᾶς τανῶν ἀποδείξεως καθ' ἡμᾶς, νόσους τινὰς ὡς ἀποκρουσάσας δὴθεν τὴν πνευμονικὴν φθίσιν· αἱ νόσοι αὗται ἦσαν ἡ βρογχεκτασία, τὸ πνευμονικὸν ἐμφύσημα, τὸ ἄσθμα, ἡ ὄστρακία, ἡ εὐλογία, ἡ χρόνια διὰ μολύβδου δηλητηρίασις καὶ ἡ ἐλώδης καχεξία. Τινὲς μάλιστα τῶν συγγραφέων περιέλαβον εἰς τὸν κύκλον τούτων καὶ τὸν καιλιακὸν τύφον. Νομίζομεν ὅτι τεθέντος ὅτι αἱ νόσοι αὗται καθ' οἵανδήποτε ἔντασιν καὶ ἂν καταλάβωσι τὸν οἰονδήποτε ἀνθρώπινον ὄργανισμὸν, θὰ ἐπιφέρωσιν ἀεὶ ἐκλυσιν τῶν δυνάμεων καὶ σχετικὴν τοῦ ὄργανισμοῦ ὑποτροφίαν, δὲν δυνάμεθα ἢ ἀσυζητῆ νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι τούναντιον ἐνίσταται ὑποθάλομεν εἰς τὰς μὲν τῶν περιπτώσεων τὸ ἐξηθεμισμένον τότε ζωικὸν τοῦ ὄργανισμοῦ ἕδαφος πρὸς εὐχερεστέραν βλάστησιν καὶ καλλιέργειαν τοῦ τυχόντος φθισιογόνου μολυσμοῦ, εἰς τὰς δὲ τούτω, ἐξυπνώσιν (ἐὰν μὲς ἐπιτρέπηται ἡ λέξις) μίαν ὥραν πρότερον ἔτι κατὰ τὸ δὴ λεγόμενον, τὴν ἕως ἐκείνης τῆς ἐποχῆς ἐν νάρκῃ εὐρισκομένην ὑπουλον φυματιώδη διάθεσιν. Ποσάκις μὲς συνεβουλεύθησάν φθισιῶντες εἰς τῶν ὁποίων τὸ ἀναμνηστικὸν ἀναδραμόντες δὲν εὐρομεν κατ' ἐπανάληψιν τὸν Πρωτῆα τῶν ἐλειογενῶν πυρετῶν καὶ αὐτὴν τὴν ἐλώδη καχεξίαν!

**ΤΙΝΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΑΣ ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΟΝΙΑΣ.
Ἡ κατὰ Verardini χορήγσις τῆς ἱπερκακουάνης ἐπὶ πνευμονιῶν.**

ὑπὸ ΝΙΚΟΛΑΟΥ Μ. ΠΟΛΙΤΟΥ (ἐν Νεαπόλει).

Μέχρι τινὸς ἡ λοβώδης πνευμονία θεωροῦντο ὡς γνησία φλεγμονὴ τῶν πνευμόνων, παρερχομένη ἐκ κοινῶν αἰτιῶν, τῶν δὲ καλουμένων βρευματικῶν (ψύξις, ὑγρασία κτλ.). Ἡ παρεκτῆσις ἔμως ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἤρχισεν νὰ κλονίζῃ τὴν παραδοχὴν ταύτην, καὶ ὅτι, ἐνῶ εἰς τινὰ άτομα τὰ ἄνω αἰτίαι προήγαγον τὸ νόσημα, εἰς ἕτερα κατ' οὐδὲν ἔσχυον, ἅμα δὲ ἡ ἀνάπτυξις αὐτοῦ οὐχὶ πάντοτε εὐρίσκατο ἐν σχέσει πρὸς τὰς ῥηθείαις αἰτίαις. Ἐκ τούτου οἱ παθολόγοι, πρὸ πάντων Γάλλοι καὶ Ἰδίαι ὁ Jaccoud, ἐδέχθησαν προδιθέσιν τινὰ ἀτομικὴν ὡς κύριον στοιχεῖον πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς νόσου, οὗτω δὲ ἔλεγον αὐτὴν συμφορῆα τῆς προδιθέσεως; ὡς ἐσωτερικοῦ αἰτίου, καὶ τῆς ψύξεως, ὡς ἐξωτερικοῦ, γεννᾶται ἡ φλεγμονὴ τοῦ πνεύμονος (Jaccoud).

Ἐν τούτοις καὶ ἡ παρεκτῆσις τῆς προδιθέσεως ταύτης δὲν ἤρκει, καὶ ὅτι ἡ γενικὴ κατὰ τινος τοῦ πάσχοντος ἦτο δυνατόν νὰ ἐξηγηθῇ ὡς ἀποτέλεσμα τῆς τοπικῆς βλάβης; πρὸς τούτοις ἦτο ἀδύνατον νὰ ἐξηγηθῇ ἡ ἐπιδημικὴ ἐμφάνισις τῆς νόσου. Ἐδέησε λοιπὸν νὰ δεχθῶσι τινες ὅτι ἡ γνησία πνευμονία δὲν εἶναι τοπικὴ νόσος, ἀλλὰ τοπικὴ ἔκφρασις καθολικῆς νόσου, μὴ παρερχομένη ἐκ κοινῶν αἰτιῶν, ἀλλ' ἐξ εἰδικῶν τινος. Τὴν ἰδέαν ταύτην, ὅτι δηλ. ἡ πνευμονία εἶναι καθολικὸν νόσημα, εἶχαν ἀρχαιότεροι συγγραφεῖς, ὡς ὁ Huxam, ὁ Hoffmann, οἵτινες ἐκάλουν αὐτὴν πνευμονικὸν πυρετὸν· τὸ αὐτὸ ἐπέειπεν καὶ οἱ τῆς Σχολῆς τοῦ Montpellier.

Τὸ ὅτι ἡ πνευμονία εἶναι καθολικὸν νόσημα ὑπεστηρίχθη πρῶτον ἐν Γερμανίᾳ ὑπὸ τῶν Conheim, Jurgensen, Leichtenstern, Heidenheim καὶ Klebs, μετὰ ταῦτα ἐν Γαλλίᾳ ὑπὸ τῶν Bernheim, Duprè, Grosset, ἐν Ἀγγλίᾳ ὑπὸ τῶν Sturges καὶ Hardwick, καὶ ἐν Ἰταλίᾳ ὑπὸ τοῦ Capozzi, Tommasi καὶ ἄλλων.

Ἡ πλὴν τοῦ δυσαναλόγου τῶν γενικῶν φαινομένων πρὸς τὰς τοπικὰς βλάβαις, πλὴν τῆς κυκλικῆς πορείας τῆς νόσου, πλὴν τῆς συχνῆς ἐπιδημικῆς ἐμφάνισις αὐτῆς, πλὴν τῆς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μὴ συμπτώσεως τῆς ἐποχῆς καὶ ἡ αὐτὴ ἀναφαίνεται μετὰ τῶν ἐκ ψύξεως νοσημάτων (Jurgensen), πλὴν τῆς κυκλικῆς αὐτῆς πορείας, ἡν παρεσιάζει κατ' ἔτος, τῆς ἀναλόγου πρὸς τὰς διαφόρους χώρας (Pujosa), πλὴν τῆς διανοητικῆς ταυτοχρόνου ἐμφάνισις αὐτῆς ἐπὶ πλείοτερον ἀτόμων τῆς αὐτῆς οἰκογενείας (Naly, Capozzi, Paretot), ἕτινα δεικνύουσι τὸ εἶδικόν αὐτῆς, πρὸς ἐντελεῖ παρεκτῆσιν ἀπειτουμένην εἶναι τὰ ἐξῆς:

1. — Νὰ δειχθῇ ὅτι, τεχνητῶς παρεχόμενων τῶν ἀτμοσφαιρικῶν συνθηκῶν, αἰτίαις ἐξελαμβάνοντο ὡς ἱκαναὶ ν' ἀναπτύξωσι πνευμονίαν, αὕτη δὲν ἀναπτύσσεται.

2. — Νὰ εὐρεθῇ τὸ παραλοῦν τὴν δὴ καλουμένην πνευμονίαν εἰδικὸν αἴτιον = μικροοργανισμὸς.

3. — Τοῦτου εὐρεθέντος, ν' ἀποδειχθῇ ὅτι δύναται οὗτος ν' ἀπομονωθῇ νὰ καλλιεργηθῇ καὶ ἐνοφθαλμισθεῖς νὰ παράγῃ πνευμονίαν.

α'. — Διὰ τῆς τεχνητῆς παραγωγῆς τῶν συνθηκῶν τῶν ἐκλαμβανόμενων ὡς ἱκανῶν ν' ἀναπτύξωσι πνευμονίαν, ἀναπτύσσεται αὕτη;

Ὁ Heidenhaim, ὅπως πειθῆθῇ ὅτι ἀδύνατον ν' ἀναπτύχθῃ πνευμονία, διὰ τραχειοσωληνοῦ ἠνάγκασε κύνας καὶ κύνιλους ν' ἀναπνεύσωσιν ἀέρα ὑψίστης καὶ ταπεινοτάτης θερμοκρασίας, καὶ ὡς ἀποτέλεσμα τούτου παρετήρησε, τραχειίτιδας, βρογχίτιδας, ἐπὶ τῆς βρογχοπνευμονίας, οὐδέποτε ἔμως λοβώδη φλεγμονὴν μετὰ ἢ ἀνευ πλευρίτιδος.

Ὁ δὲ Massalougo ὅπως παρεσκευάσῃ καὶ ὅσον δυνατόν ἀκριβέστερον τὰς συνθήκας ταύτας, ἐπέφερε τὴν ψεκαστὴν χλωριούχου μεθυλικίνου πτώσιν τῆς θερμοκρασίας κατὰ τὸ μέλλον καὶ ἥττον ταχέϊον καὶ μεταβλητὴν τὴν τε δικάριαν καὶ ἔστασι, τὴ μὲν ἐπὶ τῶν ὠρακ. πλευρωμάτων καὶ μέρους τοῦ δέρματος, τὸ δὲ ἐπ' ὅλου τοῦ δέρματος μέχρι τελείας ἀναμίας τούτου, ἀλλ' οὐδέποτε παρετήρησε πνευμονίαν. Πρὸς τούτοις, ἐπειδὴ ἠδύνατό τις ν' ἀντιτάξῃ ὅτι, πρὸς τὴν ἀνάπτυξιν ταύτης συμβάλλει, οὐχὶ μόνον ἡ ψύξις τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀμφιέσματος, ἀλλὰ καὶ ἰδίαι τινες ἐσωτερικῆς κατάστασις, πρὸ τοῦ νὰ ὑποβάλλῃ τὰ ζῶα εἰς πειραματισμόν, τὰ κακομετεχειρίσθῃ, τὰ ἐξημέσθῃ, καὶ παντὶ σθένει τὰ προδιέθηκον εἰς τὴν ἐξωτερικὴν ἐπήρειαν ἅμα δὲ ἐπειραματίσεν ἐπὶ νοσοῦντων, ἐπὶ ἰσχνῶν, ἐπὶ γηρακίων καὶ ἐπὶ ἐγκύου εἶναι κύνος, καὶ ἔμως εἰς οὐδὲν παρετήρησε πνευμονίαν.

Ἐκ τῶν ἄνω ἐξάγεται ὅτι, οὔτε ἡ τεχνητὴ εἰσπνοὴ ψυχροῦ ἀέρος, οὔτε ἡ μερικὴ ἢ καθολικὴ ψύξις τοῦ δέρματος εἰσὶν ἱκαναὶ ν' ἀναπτύξωσι πνευμονίαν.

β'. — Ποῦτον τὸ εἰδικὸν αἴτιον τὸ παράγον τὴν πνευμονίαν;

Πρῶτος ὁ Klebs ἐνόμισεν ὅτι εὖρε τὸν εἰδικὸν μικροοργανισμὸν τῶν παραγόντων τὴν πνευμονίαν, καὶ περιγράφει αὐτὸν τὸν ὠνόμασε πνευμονικὴν μονάδα (Monas pulmonis). ἀλλὰ τὰ ἐπὶ ζῶων πειράματα, τὰ δι' ἐνοφθαλμισμοῦ, δὲν ἦσαν εὐάρεστα.

Μετὰ ταῦτα ταυτοχρόνως (1883) ἐν Γαλλίᾳ μὲν ὁ Talamon, ἐν Γερμανίᾳ δὲ ὁ Friedlaender περιέγραψαν εἰδικὸν μικροκόκκον. Κατὰ τὸν Talamon ὁ μικροκόκκος οὗτος τῆς πνευμονίας (pneumococcus) ἔχει σχῆμα ὠσειδῆς, μήκους 1 μ. εἰς 1,5 μ., πλάτους 0,5 εἰς 1 μ. πᾶρτηρούμενος ἐν τῷ ἰνιδώδει ἐξιδρώματι, τὸ σχῆμα ὁμοιάζει κόκκῳ σίτου, καλ-

λιερούμενος δὲ ἐν ὑγρῷ, ἐν διαλύσει ἐκχυλίσματος κρέκτος, ἐπιμυαίνεται, λεπτύνεται καὶ προσομοιάζει κόκκω δρύϊνης. Οἱ μικρόκοκκοι οὗτοι ὅτε μὲν ἀπαντῶνται μόνοι, ὅτε ἀνά δύο δίκην διπλοκόκκων, ὅτε ἀνά τέσσαρες δίκην ἀλύσου.

Ὁ Friedlaender δέχεται τὸν αὐτὸν μικρόκοκκον (coecus pneumonicus ὡς τὸν ἀποκαλεῖ) ἀλλὰ λέγει ὅτι περὶ αὐτὸν ὑπάρχει θήκη τις, ἣν οὗτος ἐκλαμβάνει ὡς οὐσιῶδες στοιχεῖον, χαρακτηριστικὸν διὰ τὴν μικροοργκωσμὸν τοῦτον. Τὴν ὑπερξίν τῆς θήκης ταύτης ἀρνεῖται ὁ Talamon, ὁ Zahl καὶ Franckel θεωροῦσιν ὡς πρόσθετον καὶ ὑπάρχουσαν περὶ καὶ ἄλλων μικροκόκκων, ὁ δὲ Foa καὶ ὁ Hallono πιστεύουσιν ὅτι ἡ θήκη αὕτη δεικνύει τὴν μεγίστην ἀνάπτυξιν τοῦ μικροκόκκου καὶ ὅτι αὕτη εὐρίσκεται ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς φλεγμονώδους ἐπεξεργασίας, πρὸ τοῦ νὰ ἐπέλθῃ ὁ θάνατος τοῦ ζώου, ἐφ' οὗ πειραματίζεται τις.

Ὁ Alfansiew, καθ' ἃς ἐρεύνας ἐποιήσατο ἐν τῷ ἐργασταίῳ τοῦ Cornil, λέγει ὅτι πλὴν τῶν ὑπὸ τοῦ Talamon καὶ Friedlaender περιγραφέντων κόκκων, οὗς αὐτὸς καλεῖ μικρόβια N° 3, εὑρεθῆναι δύο ἕτι κόκκους τοῦς μὲν μεγαλειτέρους, τοῦς δὲ μικροτέρους, οὗς καλεῖ τοῦς μὲν μικρόβια N° 1, τοῦς δὲ μικρόβια N° 2. Ἐκ τῶν λεγομένων δ' αὐτοῦ κατὰ τὸν ὅτι μόνον οἱ ὑπ' ἀριθ. 3 ἀνήκουσι κυρίως τῇ πνευμονίᾳ, καθ' ὅτι ὁ ἐνοφθαλμισμὸς τῶν ὑπ' ἀριθ. 1 ἔδωκεν ἀρνητικὸν ἀποτέλεσμα τοῦ ὑπ' ἀριθ. 3 ὡς καὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2 μετὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 3 (οὐχὶ μόνου ἐπομένως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2) παρήγαγε πνευμονίαν συχνάκις ὑπὸ πλευρίτιδος ἢ περιτονιτιδας συνοδευομένην.»

Γινέσ (Cornil, Monfredi) εὑρον τὸν αὐτὸν μικρόκοκκον ἐπὶ πνευμονῶν ἐπὶ ἐξυθηματικῶν νοσημάτων ἀπαντωμένων (Ψερὶς κτλ.).

Ὁ Purjesz λέγει ὅτι ὁ μικρόκοκκος οὗτος δὲν ἀπαντᾶται μόνον ἐπὶ πνευμονῶν, ἀλλὰ εὐρίσκεται ἐπὶ πνευμῶν ἐκείνων τῶν περιστάσεων καθ' ἃς ὑπάρχει δύσπνοια, εἰσπνεόμενος ἐκ τοῦ ἀέρος, πρὸ πάντων νοσοκομείων κακῶς ἀερίζομένων, ἀρνεῖται ἐπομένως πᾶσαν εἰδικὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ. Ἐν τούτοις δὲν ἀρνεῖται τὴν εἰδικότητα τῆς πνευμονίης, παραδέχεται αὐτὴν ὡς μικροματικὴν, ὅπερ πρὸ εἰκαστικῆς ὁ Tommasi παρετήρησε. Δέχεται δὲ ὅτι, τοῦ μιάσματος τούτου, ὁ μὲν μύκτις ἔτι δὲν εὐρέθη, ἢ δὲ ἀνάπτυξις, ὡς ὁ Haller ἔδειξεν, ἐξαρτᾶται κυρίως ἐκ τοῦ ἐδάφους.

Ὁ Purjesz παραδέχεται τὴν πνευμονίαν ὡς λοιμῶδες νόσημα στηριζόμενος κυρίως ἐπὶ τῆς κυκλικῆς πορείας, ἣν παραοιιάζει κατ' ἔτος, ἣτις εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὰς διαφόρους χώρας.

Ἀναμεινόμενος νεωτέρα ἐρεύνας, ὅπως ἴδωμεν κατὰ πόσον ἀληθεύει ἡ δοξασία αὕτη τοῦ δικαστοῦ Γερμανοῦ κλινικοῦ, καὶ ἐξετάσωμεν τὸ τρίτον ζήτημα.

(ἀκολουθεῖ)

ΤΟ ΧΛΩΡΙΚΟΝ ΚΑΛΙΟΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΟΞΕΙΑΣ ΚΥΣΤΙΤΙΔΟΣ.

ὑπὸ I. ΠΙΣΠΗΡΗ (ἐν Καρβάσσαρῳ).

Ἐν τῷ μόνῳ παρ' ἡμῶν σπουδαίῳ ἰατρικῷ περιοδικῷ ὁ «Γαλλικός» (Τόμος III, ἔτος II, ἀριθμὸς 8, σελίς 123) ἐγράφομεν εἰς τὴν ἰσχυρίαν ἢ μάλλον ἐπίτησιν τῶν οὔρων, θέλομεν, εἰ θεὸς θέλει, ἀνακοινῶσαι μετὰ τὸ πέρας τῆς αἰσίας προβλεπομένης ἐκβάσεως. Τὴν ἀνακοίνωσιν ταύτην ποιούμενοι σήμερον διπλοῦν τινα προτιθέμεθα σκοπὸν, τὸ μὲν, ὅπως καὶ δημοσίᾳ ἐκφράσωμεν τὰς εὐχαριστίας ἡμῶν τῷ σοφῷ καθηγητῇ κ. Θ. Ἀρσταίῳ, τὸ δὲ ὅπως, εἴτε ὁ καθηγητῆς, εἴτε ἄλλοι τῶν δημοτῶν, ἀφορμὴν ἐλαχίστην λαθόντες, ὠφελήσωσι τὴν πρακτικὴν ἐπιστήμην δι' ἰδίων καὶ πλειόνων δῆ, ὡς γ' εἰκόσ, ἀνακοινώσεων.

Ὁ Βασίλειος Κ. ἐξ Ἀμπελκλίων Ἀμβρακίας ἐτῶν 55, ὑγιεῖ, ὄλιγος καὶ σπαστικός, οὐδέποτε παθὼν σπουδαίαν τινὰ νόσον, οὔτε βλεννορροίαν, εἶχε μόνον αἰμορροΐδας ἐπιτορικὰς τε καὶ ἐξωτορικὰς πρὸ πέντε ἢ ἑπτὰ ἐτῶν, αἵτινες δὲν παρεχόμενον αὐτὸν πολὺ ἤδη μάλιστα πρὸ 6 μηνῶν ἐφαίνετο αὐτῷ ὅτι οὔτε κεν προσηύχον. Ὅτε τὴν 30 Νοεμβρ. παρελθ. ἔτους ψυχρὸς, ἕνεκα βρογχίτιδος καὶ ἐνυπνίου ἐφ' ὅλης τῆς νυκτὸς κατακλίσεως, εἶδεν ὅτι τὴν ἐπομένην δὲν ἠδύνατο τελείως νὰ οὐρήσῃ, εἰ καὶ εἶχε μεγίστην πρὸς οὐρήσιν ἐπιείξιν, καὶ μεγίστην τῆς κύστεως διάτασιν καὶ πόνονος δὲ ἰκανοῦς ὑπὲρ τὴν ἡθικὴν σύμψυξιν. Τούτων ἕνεκα μοὶ ἐξήγησε μακρόθεν ἐκ τοῦ χωρίου του (3 1/2 ὥρας ἐντεῦθεν ἀπέχοντος) φάρμακα, ὅτε συνεδούλευσα αὐτῷ ὁμοίᾳ ἐπὶ τοῦ υπογαστρίου κατὰ πλάσματά, μορφίνην καὶ διαιτητικὸν νάτριν. Τούτων δὲ χρῆσιν ποιούμενος ἤρξατο οὐρεῖν μετῴως ἐπὶ δύο ἡμέρας, ἀλλὰ μετὰ τὸ πέρας τῆς τοῦ φαρμάκου χρήσεως, ἤρξατο καὶ αἰθίς ἢ ἰσχυρία ἀνακινουμένη τελείως, καὶ πόνοι δὲ δριμύτατοι κατὰ τὸ υπογάστριον μέχρι ὀμφαλοῦ καὶ ὀσφύος δὲ μάλιστα, ἐκ τῆς μεγίστης τῆς κύστεως διατάσεως. Κατέφυγε τότε εἰς τινα πρὸ ἐτῶν χρηματίσκατα ἐν Ἀθήναις νοσοκόμον, καὶ ὅστις καὶ καθετήρησεν αὐτὸν δι' ἐλαστικῶν καθητήρων ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, εἴτα δ' ἐδίδαξεν αὐτὸν τὸ τὸν πύσχετον καὶ τοῦς περὶ αὐτὸν τὴν τοῦ καθητήρος χρῆσιν. Ἀλλὰ μὴ τελείως καὶ προσηκόντως τὸν καθητηρισμὸν διαπρακτούμενος, ἑαυτὸν δ' αἰεὶ δεινούμενον βλέπων ὁ πύσχετον κατέφυγεν εἰς ἐμὲ (ἐν Καρβάσσαρῳ), ὅτε ἐξετάσας εὑρον αὐτὸν φέροντα αἰμορροϊδικούς θύλους ἔσω τε καὶ ἔξω τοῦ δακτυλίου, τὴν κύστιν διατεταμένην μέχρι δύο δακτύλων ὑπὲρ τὸν ὀμφαλόν, ὡς ὄγκος διατεταμένος, σφαιροειδῆς καὶ περιτενή, τῇ πίεσει ἀλγεινῶς λίαν, ἐκ τοῦ ἀπυθυσμένου τὸν προστάτην διὰ τοῦ δακτύλου λίαν ἐξωγαμμένον καὶ ἐπώδυνον ἐκ τῆς σπονδυλικῆς στήλης, τοῦ νωτιαίου μυελοῦ, καὶ τοῦ ἐγκεφάλου οὐδέν. Μικρὰ δυτικιλιότης,

ἐπωδυνος δέ. Ἐξ οὗρα οὐδέποτε ἄλλοτε ἠλλοιωμένα τὴν χροιάν, οὐδ' ἢ ἀκτίς αὐτῶν διεκόπη ἢ ἐδικάσθη ποτέ, οὔτε βάρος ἢ πόνον ἠσθάνετο ποτε πρὶν τῇ βελτίει ἢ ἐπικρίσει κατὰ τὸ περίγκιον. Ὁ καθέτης ἀπάντη κώλυμά τι ἰκανῶς ἰσχυρόν, ἀλλ' ἐν τέλει ὑπερπηδῶμενον, κατὰ τὸν τράχηλον τῆς κύστεως· καὶ ἀπὸ τῆς προσκτικῆς τῆς οὐρήθρας μοίρας ἐνεργούμενον. Ἐὸ οὖρον ἠπίως καὶ ἡρέμα ἐκρέει, ἢ δὲ κύστις ἐκκενοῦται οὐχὶ τῇ μυτικῇ αὐτῆς συστολῇ, ἀλλὰ τῇ βελίει ἐπὶ τοῦ ὑπογαστρίου πίεσει τῆς χειρὸς (πικράλυσις τῆς κύστεως), ἔχει δὲ ὁσμὴν τὸ οὖρον ἀμμωνιακῆ, χροιάν ὑποκίτρινον, ἢ ἀνάλυσις δὲν ἐγένετο, ὡς καὶ τὸ εἶδ. βάρος δὲν ἠρίσθη, τὸ ποσὸν δ' αὐτοῦ ἦν 1 $\frac{1}{2}$ ὀγκ. (περίπου 3 λίτρων), ἐν δὲ τῇ ἀρχῇ καὶ τῷ πέρατι τῆς διὰ τοῦ μεταλλικοῦ καθετήρος οὐρήσεως ἐξέρχεται αἷμα ὀλίγον τεθρομβωμένον (Διάρτησις τῆς κύστεως). Ὡς διαγνωστικὸν ἐτέθη δόξαι κυστίτις μετὰ ὑπερτροφίας τοῦ πρὸςνάτου ἀδένου, εἰ καὶ τὸ αἰμομιγῆς οὖρον μοι παρεῖχεν ὑπονοίας (ἐλαχίστας) νεφροπάθειας, ἀλλ' ὁ καθέτης οὐδαμῶς ἀπὸ τῆς δυσκολίας κατὰ τὴν τῆς κύστεως ἐξέτασιν, οὔτε ἐξ ὄγκου οὔτε ἐκ λίθου. Καὶ ταῦτα μὲν τὸ ἀναμνηστικὸν καὶ ἢ παροῦσα κατὰ τῆς τοῦ ἀσθενοῦς κατὰ τὴν 18 Δεκεμβρίου 1885, ὅτε ἐπὶ 17 ἡμέρας ὑπεβλήθη εἰς Θεραπείαν συνισταμένην εἰς ἐπιθεσιν βδελλῶν κύκλω τοῦ δακτυλίου καὶ ἐπὶ τοῦ περιναίου, ψυχρῶν ἐπὶ τοῦ ὑπογαστρίου (διότι οὐδὲν ἀνέχεται τὰ θερμά), εἰς τὴν χρῆσιν ἀφαιήματος ἀλθαίας μετὰ γραμμαρίου ταννίνης καὶ ἑκάστην, βρωμιοῦχου καλίου (γραμμάριον δι' ἡμέρας), καὶ τὸ δὴ κύριον τὴν διὰ τοῦ καθετήρος τῶν οὔρων ἐκκένωσιν δις τῆς ἡμέρας, ἀπόλυτον ἡσυχίαν, τροφήν διὰ γάλακτος καὶ ἐλάχιστα κρέατος ἐρίφου. Οἱ ἔστιν οἱ τε ἀναφανόμενοι κατὰ τὴν προσκτικὴν μοίραν καὶ τὴν κύστιν ἐκίστατε πύου σχεδὸν κατὰ μικρὸν ἐξέλιπον, τῇ δὲ πίεσει οὐδὲν ἄλγος ἀναφαίνεται ἀνω τοῦ ἐφηβαίου, οὐδ' ἢ κύστις ἀνω τῆς ἡδῆς εὐρίσκειται. Αἱ κενώσεις τριταίαι, ἀλλ' ἢ οὐρησις ἀδύνατος, εἰ καὶ κατὰ πᾶσαν ὀδύνην ὥραν ἀναφανομένης ἐπιείξεως, μὲν σταγόνες τινὲς ποτε ἐξέρχονται. — Ἀπὸ τῆς 20 Δεκεμβρίου ἐγκατέλειπον καὶ ἑκάστην ἑσπέραν τὸν ὑπ' ἀριθ. 12 ἐλαστικὸν καθετήρα, ὅτε τὴν πρῶτην ἐξέλιπον παρετήρουν αὐτὸν περιβαλλόμενον ὑπὸ πύου, μετὰ δὲ ἡμέρας 6 τὸν εἰσῆγον μόνον δις τῆς ἡμέρας πρὸς κένωσιν τῶν οὔρων, ὅτε τὴν νύκτα ἐπήρχετο αὐτῷ πρὸς οὐρησιν ἐπειξίαι, ἀλλὰ μὲν σταγόναι ἐξῆγε, τὰς δὲ νύκτας τῆς 29 καὶ 30 Δεκεμβρίου ἐξήγαγε περὶ τὴν πρῶτην δις τῆς νυκτὸς μέχρι δύο κυθίσκων ἐν ὄλφ. οὔρου. Καὶ ταῦτα μὲν ἔγραψον πρὸς τὸν σεβαστὸν ἡμῶν διδάσκαλον κ. Θ. Ἀρεταίου, ὅστις τὴν 5 Ἰανουαρίου εὐηρεστήθη ν' ἀνακρινώσῃ μοι τὰ περὶ τοῦτου σοφὰ τῆς μεγάλης αὐτοῦ πείρας· πορίσματα δὲ τῆς χαρακτηριζούσης αἰδῶν εὐκρινείας καὶ φυσιολογικῆς λογικότητος, ἐν αἷς καὶ τὴν χρῆσιν τοῦ χλωρικοῦ καλίου. Πρὸ τῆς λήψεως δὲ τῆς ἐπιστολῆς ταύτης ἐγένετο

νατο ἐπὶ 3 ἡμέρας χρῆσις ἀνθρακικοῦ καλίου μετὰ διτανθρακικοῦ νάτρου καὶ 2 σιτ. εὐθελείας, μεθ' ἣν τὰ οὗρα ἐγένοντο ἀμμωνιακώτερα, ὄζοντα ὡς ἀπὸ σεσηπῶτων ὠνῶν, μεθ' ἧς χρῆσις τετραβόθελκίου, εἰς οὐ ἰκανῶς μὲν, μάλιστα δὲ τῇ τῆς χλωρικῆς ποσότητος χρῆσει, τελείω· ἐξέλιπον ἢ ἀμμωνιακῆ καὶ θειωδῆς ὁσμῆς, τῶν οὔρων ἐπιφανέντων κολικῶν, δικτυῶν καὶ τελείως ἀόσμων. Ἐκτότε ἢ Θεραπεία περιορίσθη ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ χλωρικοῦ καλίου (2 δραχμαὶ εἰς 24 ὥρας), τοῦ ἰωδιούχου καλίου (διὰ τὴν τοῦ προστάτου ἐξόγκωσιν), καὶ τὸν δις τῆς ἡμέρας καθετηρισμένον. Αἱς προσεβλήθη ὁ ἀσθενὴς ὑπὸ πυρετοῦ ἐμβαλόντος μὲν εἰς σκέψεις ἐπελευστομένου οὐρτικικοῦ πυρετοῦ, καὶ μάλιστα διὰ τὰ προηγούμενα αἰματηρὰ οὗρα, εὐτυχῶς ἐκλιπόντος· τῇ χρῆσει τῆς κινίνης. Τὴν 10 Ἰανουαρίου 1886 τὴν πρῶτην ἐπελευστομένης κενώσεως συνεπῆθη καὶ μείζων εἰς οὐρησιν ἐπειξίαι, καὶ ἢ ἐξέρραυτε μικρὸν τι πλεον τοῦ σταγῆν ὅσον 25 δραμίων οὔρου, ὅπερ ἐπηκολούθησε τελοῦμενον καὶ ἑκάστην πρῶτην μέχρι τῆς 16 Ἰανουαρίου, πλὴν τῆς 13 καὶ 15, καὶ ἢ δὲν ἐξεκένωσεν παντάπασι ἀπ' αὐτοῦ, ἀπὸ δὲ τῆς 16 μέχρι τῆς 23 ἐξεκένου κατὰ πᾶσαν πρῶτην πρὸ τοῦ λυκαυγοῦς· περὶ τὰς 75 δραχμάς, καὶ 2 δὲ λίτρας τὴν 20. Τὴν δὲ 23 ἐναρτέθη τὴν νύκτα ὁ ἐλαστικὸς καθέτης, δι' οὗ ἐξεκένου μὲν τὰ οὗρα, ἐκπωματίζων τοῦ ἐνβληθέντος κηροῦ ἀνὰ πᾶσαν τρίτην ὥραν, μετὰ τὴν κένωσιν ὅμως ὁ ἀσθενὴς ἤσθητο μεγίστην πρὸς οὐρησιν ἐπειξίαι. Τὴν δὲ ἡμέραν περὶ τὴν 3—4 μ.μ. λυθῶν κένωσιν οὐρησεν αὐτομάτως καὶ περὶ τὰς 70 δραχμ. οὔρου. Ἢ τοῦ προστάτου ὑπερτροφία ἠλαττώθη λίαν, τοῦ καθετήρος ἀκλυτότερον διερχομένου μέχρι τῆς κύστεως, ὁ δὲ περίπτος λίαν πρόσφορος, καθότι τὴν 13 καὶ 15 μὴ περιπατήσας τὰς ἡμέρας δὲν ἐξεκένωσεν παντάπασι. — Τὴν ἑσπέραν τῆς 23 ὁ εἰσπυρόμενος καθέτης μόνις 80 δραμιαὶ οὔρου ἐξήγαγε, καὶ δὲ τὴν νύκτα ἐξήρχετο τὸ οὖρον τὸ μὲν περὶ τὸν καθετήρα, τὸ δὲ καὶ δι' αὐτοῦ ἀποπωματίζομένου τριώρου. — Τὴν 24 ἔλαβεν αὐτομάτως 4—6 οὐρήσεις κατὰ τὴν ἡμέραν, τὴν δὲ νύκτα τῆς 24—25, τοῦ καθετήρος ἐξελθόντος, κατὰ τὴν ἡμέραν. — 25 Ἰανουαρίου οὐρησε τὴν ἡμέραν 6 αἰς αὐτομάτως, οὐρησε τετράκις. — 25 Ἰανουαρίου οὐρησε τὴν ἡμέραν 6 αἰς αὐτομάτως, τὸ ἑσπέρας ὁ ἐντελεῖς καθέτης δὲν ἐξεκένωσεν εἰμὴ μόνον 1 οὐγγίαν· τὴν νύκτα δὲν ἀρτέθη ὁ καθέτης. Τὴν 26 ἔμαθον ὅτι κατὰ τὴν παρελθούσαν νύκτα οὐρησεν ἐξάκις, ὁ ἐντελεῖς καθέτης οὐδὲ σταγὸνα οὔρου ἐξήγαγεν. Ἐκτότε οὐδέποτε καθετηρίσθη, καθότι ἢ οὐρησις ἐτελείτο τακτικῆ καὶ συχνῇ μάλιστα. Μετὰ πάντες ἡμέρας ἀπῆλθεν εἰς Ἀρμενίαν (χωρίοντου), ἀπόθεν τὴν 7 Μαρτίου ἐπανελθὼν μάλλον εὐρωστος καὶ ὑγιής, ἔχει καλῶς πάσας μὲν τὰς λειτουργίας, μάλιστα δὲ τὴν τῶν οὐροποιητικῶν ὀργάνων.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΤΙΝΕΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΟΛΛΗΤΙΚΟΤΗΤΟΣ ΤΗΣ ΛΕΠΡΑΣ.

ὑπὸ ΑΝΤ. Γ. ΘΕΟΔΩΡΙΔΟΥ (ἐν Χανίοις).

Λεβῶν ἀφορμὴν ἐκ τῆς ἐσχάτης λαβούτης χάριν συζητήσεως ἐν τῇ Ιατρικῇ τῶν Περσῶν Ἀκαδημίᾳ ἐπὶ τῆς κολλητικότητος τῆς λέπρας ἐδημοσίευσεν ἐν τῇ ἐν Περσίᾳ ἐκδομένῃ Ιατρικῇ ἐφημερίδι «*Semaine médicale*» (27 Ἰανουαρ. 1846) διακριθὴν σύντομον ἐν ᾧ ἀνεφέρειν ὅτι παρατήρησεν περιστασιακὰ τινὰ, ἄλλως τε σπάνια, εἰς τὴν ἀνεκκαλύφθη τῆς λέπρας ἐπὶ τῆς νόσου τῆς νόσου τὴν μόλυνσιν. Π. γ. εἰς τὸ Γαβλοχωρί τῆς Κισσίου βεβαιώσθη με ἀξιοπιστοὶ παρατηρηταὶ ὅτι πρὸ χρόνων προσήλθε Σρκκίωτις τις ἐκ χωρίου καὶ γένου; εἰς τὸ ἢ λέπρα ἦν ἀγνωστος καὶ συνεζεύχθη μετὰ γυναικὸς ἐκ λεπρῶν ἐλευσῆς τὸ γένος. Μετὰ τινὰ χρόνον χρόνον (κατὰ τὴν ἐπιτόμιον φράσιν) ἡ γυνὴ εἶτα κόπτεται καὶ ὁ σύζυγος, καὶ τοῦτου ὀκνόντος κόπτεται καὶ ὁ ταύτην περιποιούμενος; καὶ μετ' αὐτῆς συνοικῶν ἀδελφὸς τοῦ ὀκνόντος, καὶ μετὰ ταῦτα ἐξακολουθεῖ ὑπάρχουσα ἡ νόσος εἰς τοὺς ἐγγόνους.

Εἰς τὴν ἐπαρχίαν Σρκκίωτις βεβαιώσθη με ὅτι τότε μόνον ἐγνώσθη καὶ ἐπολλυπλασιασθῆ ἡ νόσος ὁπόταν προσήλθεν ἐξ ἄλλου χωρίου λεπρὸς τις. Ἀνάλογα παραδείγματα ἀναφέρει ὁ λαὸς καὶ οἱ Ιατροὶ καὶ ἐν Κρήτῃ καὶ ἐν ταῖς νήσοις τοῦ Ἀρχιπελάγους; ἐνθα ἐνδημεῖ σχεδὸν ἡ νόσος καὶ ἐν Ἀμερικῇ καὶ Αὐστραλίᾳ κλπ. Γνωρίζω ἐπίσης παραδειγματικὰ ἄλλως τε σπάνια, καὶ ἄτομον ἐκ λεπρῶν καταγόμενον καὶ ἀποσπασθὲν τῆς οἰκογενείας; διετέλεσεν ὑγιὲς μέχρι προκωμωδικῆς ἡλικίας. Γνωρίζομεν ἐπίσης πάντες ὅτι τὸ παιδίον δὲν τίμαται λεπρῶν ἀλλὰ μετὰ τινὰ χρόνον κόπτεται. Ἀλλὰ τοῦτο ἔγω; ὅτι τὸ ἐξηγήσαν διὰ τῆς προδιαθέσεως; φρονούμεν λοιπὸν ὅτι εἰς περιπτώσεις τινὰ; καὶ κατὰ τὴν ἰατρικὴν ἐπιστήμην ἢ λέπρα δόναται νὰ μεταδοθῇ. Τὸ μικροβίον τῆς λέπρας; ἀνεκκαλύφθη, δὲν μὲν παρὰ ἐν βήμα, ἵνα ἐπιτύχῃ ὁ νοσήσιμος. Ἀλλ' ἂν ἴδωμεν ποῦ εἶναι αἱ ἀντιρρήσεις τῶν μὴ παραδεχομένων τὴν κολλητικότητα ἐπιστημόνων (τῶν ἐν Περσίᾳ συζητούντων). Πρῶτον λέγουσιν δὲ εἶδον ψηλαφῶν τὸν παράδειγμα κολλητικότητος. Βεβαίως εἰς τὰ πεπολιτισμένα μέρη, ἐνθα διὰ τῆς ἀπομονώσεως; καὶ τῶν ἄλλων μέσων ὁ ἴδς; ἐσμικρύνθη τὴν ἔνστασιν δὲν ὅτι παρατηρήσῃ τις ψηλαφῆταί; περιστασιακὰ μεταδόσεως, μὴ συμβαθούτων ἔσω; καὶ τῶν προδιαθετικῶν ἀτομικῶν κινήσεων. Ἐνταῦθα δὲ εἶναι δύσκολον νὰ παραδεχθῇ τις νὰ συγκαταίχῃ ἐπὶ πολὺ χρόνον μετὰ λεπρῶν, διότι ἡ νόσος; εἶναι καταρυνή; ἀλλὰ δὲ ἐπιμαρτεῖ παρὰ τῆς λαῶ ἢ ἰδέα τῆς μεταδόσεως; τῆς νόσου, ἐπομέως; ἂν ὑπάρχῃ καὶ

καὶν παράδειγμα; περὶ ἀπαρατήρητον, διότι ἀπαιτεῖται πολὺς χρόνος πρὸς ἐκφυγῆν ἢ καὶ μετὰ τὴν αὐτῆς. Ἐπειτα; κατ' ἐμὴν γνώμην; πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι εἶναι ἐποχή; καὶ ἦν ἡ νόσος; εἶναι μεταδοτικὴ; ὅπως; ἐφρονεῖ ὁ Villennin; περὶ τῆς; φυματιώσεως; πρὶν; καταλάβει; τοὺς; Ιατροὺς; ἢ βακτηριολογίαν; καὶ πρὶν; τῆς; ἀνεκκαλύψεως; τοῦ; μικροβίου; τῆς; νόσου; ὑπὸ; τοῦ; διακρίτου; Koch; καθ' ἡγήτου; ἐν; Βερολίῳ. Ταῦτα; δὲ; λέγων; δὲν; ἀρνοῦμαι; τὸ; γεγονός; ὅτι; πολλὰ; ἄτομα; χωρισθέντα; τῶν; λεπρῶν; καταστάσεων; συζύγων; τῶν; ἐξακολουθῶν; νὰ; παρῶνται; μετ' αὐτῶν; τοῦ;λάχιστον; ἐκ; διαλευμμάτων; ἀλλὰ; δὲν; προσέλαβον; τὴν; νόσον. Πολλὰ; δὲ; ἄτομα; καίτοι; συγκαταίχῃ; τοῖς; λεπρῶν; δὲν; προσέλαβον; τὴν; νόσον. Ἀλλὰ; τὸ; τοιοῦτο; δὲν; δείκνυσι; ἄλλο; ἢ; ὅτι; τὰ; ἄτομα; ταῦτα; δὲν; εἶναι; δεκτικὰ; τῆς; νόσου, ὅπως; παρατηρήθη; καὶ; ἐπὶ; τῶν; ἄλλων; μολυσματικῶν; νόσων.— Ἐτερον; λόγον; ἀντιτάττουσιν; ὅτι; δὲν; εἶναι; παραδεκτὴ; μακροχρόνιος; ἐπώασις; καὶ; ὅμως; καὶ; ἐπὶ; φυματιώσεως; καὶ; ἐπὶ; συφιλίθους; καὶ; ἄλλων; ὁμοίων; νόσων; παρατηρήθησαν; τοιαῦτα; περιστασιακὰ.

Ἄλλων; ἔνστασιν; φέρουσιν; ὅτι; δὲν; ἐπέτυχεν; ὁ; ἐνοφθαλμισμὸς; Μήπως; τὴν; ἐξόχως; μολυσματικὴν; νόσον; διφθερίτιδα; ἠδυνήθησαν; νὰ; ἐνοφθαλμισωσιν; οἱ; διάστημα; Troussseau; καὶ; Bretonneau; τὸ; εὐλογισμένον; ἠδυνήθη; νὰ; ἐνοφθαλμισῇ; ὁ; Bousquet;

Διὰ; ταῦτα; καὶ; διὰ; τὸν; λόγον; ὅτι; δὲν; δυνάμεθα; νὰ; ἐξηγήσωμεν; ἄλλως; τὴν; ταχέως; ἐπινέμησιν; τῆς; νόσου; εἰς; μέρη; τέως; ἀπρόσβλητα; δὲν; δυνάμεθα; νὰ; ἐξηγήσωμεν; ἄλλως; τὸ; γεγονός; ὅτι; εἰς; ἐκεῖνα; τὰ; μέρη; ἔνθα; αὐτηρότερον; ἐφημερίσθη; ἡ; ἀπομόνωσις; ἢ; νόσος; ἐξέλειψεν; καὶ; βραίνει; ὑποχωροῦσα; καὶ; πρὸς; τὸ; συμφέρον; τῆς; ἀνθρωπότητος; δὲν; διττόζομεν; νὰ; θεωρήσωμεν; τὴν; νόσον; ταύτην; ὡς; καὶ; τὴν; φυματιώσιν, μολυσματικὴν; συνιστῶντες; τὴν; ἀπομόνωσιν; τῶν; πασχόντων, ἢ; τοῦλάχιστον; ἀποφυγῆν; τῆς; μετ' αὐτῶν; ἐνδελεχοῦς; ἐπικοινωνίας; τὸν; κενισμὸν; διὰ; τοῦ; νόσου; οἰκίας; ἐν; ᾗ; πρότερον; κατώκουον; λεπροὶ; καὶ; τὴν; διὰ; τοῦ; φυματιῶ; ὄξος; καὶ; τῶν; ἄλλων; ἀντισηπτικῶν; ἀπολύμανσιν; τῶν; ἀντικειμένων; αἱ; ἐχρῶντο; οἱ; νοσήσαντες.

Θεραπεία τῆς λεπιθώδους καὶ ἐσχάρωδους συφιλίθους.
— Κατὰ; τοὺς; Rollet; καὶ; Chambard; ἐπὶ; συφιλίθων; ἐσχάρωδων; καὶ; λεπιθωδῶν; δὲν; νὰ; ἀρχηται; ἡ; θεραπεία; ἀπὸ; τῆς; ἀποπρωσεως; τῶν; λεπιθωδῶν; καὶ; τῶν; ἐσχάρων; δι' ἀτμολούτρων, καταπλασμάτων; ἢ; περιτολῆς; τῆς; πασχούσης; χώρας; διὰ; caoutchouc. Ἀκολούθως; μετὰ; χλιαρὸν; λουτρὸν; ἐπαλείφονται; αἱ; ἐξηλασμέναι; ἐπιφάνειαι; διὰ; βήμα; τῆς; ἰωδίου, ἢ; κάλλιον; ἐπιπολικίως; καυτηριάζονται; διὰ; νιτρικοῦ; ἀργύρου; καὶ; ἐπιπέδονται; διὰ; ταιγιῶν; διαχύλου; Vigo; ἀλλήλως; ἐπικειμένων. Διὰ; τῆς; Θερα-

πυρρικής ταύτης αγωγής; οί τε πόνοι και ο έρεθισμός, αν συνυπάρχουσι, ταχέως καταπαύονται ως επί ρυπάσματος, κατὰ βάθος εκθύματος κτπ. 'Επί δέ σφιγγίλων έλκωδών φαγεδαινικής φύσεως πρό τής επίθεσεως τών ταινιών του έμπλάστρου Vigo ενεργείται ισχυρός καυτηριασμός: διά του νιτρικού άργύρου, ή του χλωριούχου χρυσού, ή εν ανάγκη του πεπυρακτωμένου σιδήρου.

Θεραπεία τής πνευμόσεως. — Προς Θεραπείαν του συμπτώματος τούτου, και δη προς περιστολήν τής παραγωγής πύου, ο Trastour συνίστησι τήν χρῆσιν του Ιωδιούχου καλλίου μετά Ιωδίου ως εξής:

Rp. Ioduret. potass. Dr. 3.
Iod. pur. Gr. 15.
Solv. in.
Aq. destill. Unc. 10.

M. D.

S. Λαμβάνειν εν μικρὸν κοχλιάριον τής άνω διαλύσεως εν δυτίν κυβίσεισιν γάλακτος δι' ήμέρας. 'Ως δίαιτα παραγγέλλεται ή γαλακτοόχος, ο δέ πάσχων λαμβάνει δι' ήμέρας εν και ήμισυ λίτρον γάλακτος, αυξανομένης τής δόσεως κατὰ ήμισυ λίτρον ανά πᾶσαν δευτέραν ήμέραν, επαναληούσης δε τής όρέξεως επιτρέπεται βαθμηδόν και ή χρῆσις κρέατος, αλλου και εν γένει τής συνήθους τροφής.

Προς περιστολήν τής κακοδμίας τών πτυέλων ο πάσχων εισπνέει διά βελουίων και μεθοδικών εισπνοών από καιροῦ εις καιρόν αιθέριον έλαιον τερρεβενθίνης, θίμου, ευκαλύπτου, καφουράν, φανικόν οξυ κτπ.

'Εν τέλει δε, τής ανάγκης επιστάσεως, προσβάλλονται κατὰ τήν πάσχουσαν χώραν έλδύρια ή κυυτήρια.

'Αλοιφή κατὰ του εκζέματος του τριχωτού τής κεφαλής. — 'Επί εκζέματος του τριχωτού τής κεφαλής; και του προσώπου παρά παισίν ο Illis συμβουλεύει τήν εξής αλοιφήν:

Rp. Acid. Salicylic. Dr. 1/2.
Spermat. cet. » 3.
Butyr. cac. Unc. 1/2.
M. l. Ung. D.

Θεραπεία τής κεγχρώδους όφθαλμίας. — 'Επί πεπαλαιωμένων κεγχρώσεων του έπιπεφυκότος, ενεργουσών δίκην άλλοστρώων σωμα-

των διά προστριβής, ο Dujardin άρρο άνασπάση τά βλέφαρα επαλείφει τόν έπιπεφυκότα διά γραφίδος έμβεβεργμένης εν τή εξής διαλύσει:

Rp. Mercur. Sublim. corros. Gr. 15.
Solv. in
Spirit. vin. Dr. 3.
add.
Aq. destillat. Unc. 8.

M. D.

'Η καυτηρίασις αυτη επαναλαμβάνεται δι; ή τρις δι' έβδομάδος άναλόγως τών περιπτώσεων άλλλ πάντοτε κατὰ τακτικά διαστήματα. Περιττήν κρίνει τήν δι' ύδατος άπόπλυσιν του όφθαλμου μετά τόν καυτηριασμόν του πόνου παρεργόμενου ταχέως άφ' έαυτοῦ, ετε δη του καυτηρίου τούτου όντος; ήττον του διά του θαλάσσιου χαλκού άλγεινοῦ.

'Επί δε προσφάτων και μαλθακῶν κεγχρώσεων ο Dujardin προτιμῶ παντός άλλου τόν νιτρικόν άργυρον.

'Ανορεξίας Θεραπεία. — 'Επί άνορεξίας, και δη τών σφυκτιώντων, ο Monin συνίστησι τὸ εξής:

Rp. Sod. Arsenicic. Gr. 2.
Solv. in
Aq. destill. Unc. 10.
add.
Tinct. fab. Ignatiae amar. Dr. 2.

M. D.

S. Λαμβάνειν τρις δι' ήμέρας πρό εκάστου γεύματος; άνά εν μικρόν κοχλιάριον.

Θεραπεία τής Βροχθείας νόσου. — Οι κανόνες τής Θεραπείας τής νόσου του Bright κατὰ τόν Bucqμογ συνοφίζονται ως έπεται:

1. — 'Επί του όξέος τύπου, άφλέγματος αγωγής, σικθαί μετ' άμυχών κατὰ τήν άσφυακήν χώραν, λουτρὰ χλιαρά παρρητεταμένα, διουρητικά (δακτυλίτις, άλατα του καλλίου εις μικράς δόσεις διαλελυμένα εις μεγάλην ύδατος ποσότητα, διττανθρακικόν νάτριον και τέλος γαλακτώδης δίαιτα).

2. — Είς μάλλον προκεχωρημένην περίοδον, ύπαρχούσης διουρήσεως, διακοπή τής χρήσεως τών διουρητικών, άντ' αυτών δε τονωτικά και στυπτικά και δη τόν χλωριούχον σίδηρον και τήν δεψίνην.

3. — Είς τρίτην περίοδον, επί άπωλείας μεγάλης λευκώματος, γενναία χρῆσις τών τονωτικών σιδηρούχων, στυπτικών και νευροθενικών,

διέγερσις τῶν λειτουργιῶν τοῦ δέρματος διὰ θερμῶν λουτρῶν, τῶν δὲ τοῦ ἐντερικοῦ σωλήνος διὰ δραστηκῶν.

Αἱ ἐπιπλοκαὶ πολεμοῦνται ἀναλόγως τῇ φύσει αὐτῶν μετὰ τῶν μάλιστα αὐτῶν ὑγιεινῶν προφυλάξεων. Τέλος οὐ σμικρὸν κατὰ τῆς νόσου ὠφελοῦσι τὰ ἀλατοῦχα καὶ ἀλλκλιχοκλατοῦχα ἱμακτικὰ φυσικὰ ὑδάτα.
Γ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

SIRUP D'HYPO-PHOS-PHITES DE FELLOWS.

Παρασκευαζόμενον ἐν Νέῃ Ὑόρκῃ ὑπὸ τοῦ χημικοῦ

JAMES FELLOWS.

Τὸ περὶ οὗ πρόκειται σκεύασμα ἐνέχει ἑξ ἑξῆς κυριώτερα τοῦ ζωϊκοῦ ὄργανισμοῦ συστατικά, Κάλιον καὶ Τύτανον. Ἐξοξυωμένας ἐνώσεις, Σίδηρον καὶ Μαγγανῆσιον. Ἐνοκέα, Κινίνην καὶ Στραγγίνην. Καὶ τὸ ζωϊκὸν θειμελιώδες συστατικόν, τὸν Φώσφορον.

Διαφέρει πάντων τῶν ἄλλων ὁμοιοπαθῶν σκευασμάτων διότι εἶναι εὐάριστον τὴν γαστρίαν, ἐνεργεῖ ἐπὶ τοῦ στομάχου εὐνοϊκῶς, καὶ οὐδὲν ἐπιγίνεται κακὸν ἀπὸ τῆς παρατεταμένης αὐτοῦ χρήσεως.

Ἐνεργάτην ἐκτίθησεν ὑπόληψιν ἐν Ἀμερικῇ καὶ Ἀγγλίᾳ διὰ τὸ νύσιμον τῆς χρήσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Θεραπείαν τῆς φθίσεως, τῆς χρονίας βρογχίτιδος καὶ ἐτέρων τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων παθήσεων. Οὐχ' ἦν τὸν δὲ ὠφελεῖ καὶ κατὰ ποικίλων νευρικῶν νόσων, ὡς καὶ κατὰ τῆς ἀτονίας. — Αἱ Θεραπευτικαὶ αὐτοῦ ἐνεργεῖαι ἀποδοτέαι εἰς τὰς τονωτικὰς καὶ ὀρεπτικὰς αὐτοῦ ιδιότητας δι' ἃν αἱ διάφοροι ὀργανικαὶ λειτουργίαι ἐπανέρχονται εἰς τὸ κατὰ φύσιν. Οὕτω καὶ αἱ περιπτώσεις ἐνδείκνυνται ἢ τῆς ἐνευρώσεως τόνωσης διὰ τονωτικῆς Θεραπείας, τὸ σκεύασμα τοῦτο εἶναι τὰ μέγιστα ὠφέλιμον. Ἐνεργεῖ ταχέως, διεγείρει τὴν ὄρεξιν, ρυθμίζει τὴν πέψιν, διευκολύνει τὴν ἀπορρόφησιν καὶ μετὰ τῶν ὀρεπτικῶν οὐσιῶν μεταβάλλει εἰς τὴν κυκλοφορίαν. Ἐπίσης ὠφελεῖ καὶ κατὰ τῶν φρενοπαθειῶν καὶ ἐν γένει πάσης νευρικῆς παθήσεως.

Ἐκάστη φιάλη περιέχει 8 ὀγγύιας, ἤτοι 50 περίπου δόσεις.

Ἐξοικεῖται ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ κ. Κ. Ὀλυμπίῳ. Πιστὰ περὶ τοῦτου ἀγγελία ἔρχεται μόνον διὰ τὰ ἱατρικὰ περιοδικά.

ΔΙΔΑΧΜΑ ΤΕΛΕΙΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΚΡΕΑΤΟΣ.

FATA L. ROSENTHAL.

Σκευαζομένη εἰς τὸ φαρμακεῖον τῆς Αὐλῆς ἐν Jenu (Γερμανία)

ὑπὸ R. SLUTZ.

Βραβευθεῖσα ἐν Βρυξελλαῖς, ἐν Ἀλλῃ, ἐν Φρανκφούρτῃ καὶ ἐν Βιέννῃ.

Ἡ διέλευσις αὐτῆ ἐνέχει ἅπαντα τοῦ νοποῦ κρέατος τὰ ὀρεπτικὰ συστατικά πλὴν τοῦ λίπους καὶ τῶν νεύρων. Οὐδὲν ἄλλω διεγείρει πεπτομένη καὶ ὑπὸ τῶν λίαν ἀσθενῶν στομάχων τῶν οὐδὲν ἕτερον στερεῶς ἢ ὑγρῶς τροφῆς εἶδος ἀνεχομένων, πρὸς δὲ κέντηται γαστρίαν λίαν εὐάριστον ἀπὸ τοῦ κρέατος.

Περὶ τῆς διέλευσεως ταύτης πολλὸς μετ' ἐπαίνων λόγος γίνεσθαι ἐν τῷ συγγράμματι Sammlung, klinischer Vorträge ὑπὸ Richard Volkmann ἀρ. 62, καὶ ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ Wied, ὡς καὶ ἐν τοῖς περιοδικοῖς Gesundheit ἀρ. 14. 1882. καὶ Wiener Medicinal Presse ἀρ. 2. 1883.

Γενικὴ ἀποθήκη ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς Eastern Agency, ἐν Ἀθήναις δὲ γίνονται δεκταὶ παραγγελίαι εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Γαλλοῦ καὶ τῷ φαρμακείῳ Α. Τσερῆχη. Ὁδ. Σόλωνος.

ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΙΑ (OFFICINE)

ἢ Συλλογὴ τῶν κατὰ τὴν πρακτικὴν φαρμακοποιῶσαν.

Διαλαμβάνουσιν

Περίληψιν ἀπατῶν τῶν φαρμακοποιῶν, τῶν ἱατρικῶν καὶ φαρμακευτικῶν συνταχολογιῶν τῶν διαφόρων ἐπικρατειῶν. Ταξικολογίαν, ἢ τὸν τρόπον τοῦ ἀναγεῖν τὰ δηλητηρικὰ φαρμακευτικὰ δοκιμαστικὰ φαρμακοποιῶν κτηνιατρικῆς, ὁμοιοπαθητικῆς Θεραπειῶν ἐγκόλιον, ἅπαντα τὰ νέα φάρμακα γενικὴν τῶν φαρμάκων διατίμησιν.

ὑπὸ DORVAULD.

Ἐκάστης 10λ ἐντελῶς ἀνασκευασθεῖται ἐκ 1000 σελ. καίμενον. Σχήματα ἐν τῷ κειμένῳ. Ἐξῆς ὁδηγητικὴ.

Ἐξοικεῖται ἐν Ἀθήναις εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Γαλλοῦ.

Αἱ Γενικαὶ διὰ τὸν Γαλλοῦ εἶναι δεκταὶ εἰς τὸ γραφεῖον αὐτοῦ ὁδ. Παναγιωτῶν 8, καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς EASTERN AGENCY-Karakony Demirou Han.

Ἡ διεύθυνσις EASTERN AGENCY ἐπιφορτίζεται τὰς ἀγγελίας διὰ τὰς ἐν Ἀθήναις καὶ τὰ ἐξωτερικὸν ἐφημερίδας. Δίδει ἐμπορικὰς πληροφορίες περὶ Ἀγγλίας καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ὑποδεικνύει ἐπὶ τῇ αἰτήσε:

εις τὰ ἐν Εὐρώπῃ καταστήματα τοὺς καλλιτέρους ἀντιπροσώπους διὰ τὴν κατανάλωσιν τῶν προϊόντων. Προμηθεύει τέλος ἐξ Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς βιβλία, ἐργαλεῖα, καὶ παντὸς εἴδους ἀντικείμενα χρήσιμα εἴτε διὰ τὸ ἐπάγγελμα εἴτε διὰ τὴν ἰδίαν τῶν κλ. ἰατρῶν καὶ φαρμακοποιῶν χρῆσιν.

Νικοσόδη. — Ἀντίδοτον κατὰ τῶν κακῶν τῆς νικοτιανῆς εἰς τοὺς καπνίζοντας ἀποτελεσματικόν. Εὑρίσκεται ἐν Ἀθήναις παρὰ τῆ Διευθύνσει τοῦ Γαληνοῦ.

MIKROPHTH EN BUDE

Rakoczy

ΙΔΙΟΚΤΗΤΟΣ
ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ LOSER

Τὸ αὐτοφύεον πικρὸν ὕδωρ Rakoczy εἶναι ἐν τῶν πλουσιωτέρων εἰς στερεὰ συστατικά ὑδάτων, ἅτε δὴ περιέχον ἐν 10000 μέρ. αὐτοῦ 571 μέρη στερεῶν συστατικῶν, καὶ προτιμᾶται εἰς τὰς νόσους τῆς κάτω κοιλίας διὰ τὸ ἐν αὐτῇ ἄφθονον θεϊκὸν μαγνήσιο, γάτριον καὶ λίθιον.

Ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς λοιπὰς πικροπηγὰς τὸ ὕδωρ Rakoczy θεωροῦμενον παρ' ἑσπάντων τῶν ἰατρῶν ὡς τὸ πρωτεῖον προτιμᾶται καθ' ἂς περιπτώσεις ἐνδείκνυται ἢ χρῆσις τῶν πικρῶν ὑδάτων, διὸ καὶ ὡς τοιοῦτον συνιστᾶται καὶ ὑπὸ Ἀκαδημιῶν καὶ ὑπὸ ἰατρῶν, ὡς ὑπὸ τῆς ἐν Βουδαπέστ ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν, τῆς ἐν Παρισίῳ ἀκαδημίας τῆς ἰατρικῆς, ὑπὸ τῶν ἰατρῶν Fauvel ἐν Παρισίῳ, Charle-Tieheborn ἐν Λονδίῳ, Τριανταφυλλίδου καὶ Nordmann ἐν Κωνσταντινουπόλει, Zoupan ἐν Ἀδριανουπόλει, Saleh pacha ἐν Κάϊρω, Schluss ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Zeissel καὶ Rokilansky ἐν Βιέννῃ, Seitz ἐν Μονάχῳ, Volli ἐν Κολωνίᾳ κλ.

Πωλεῖται ἐντὸς φιλικῶν προσφάτως ἐκάστοτε πληρουμένων παρ' ἑπασίων τοῖς καταστήμασιν τῶν μεταλλικῶν ὑδάτων, τοῖς φαρμακείοις καὶ φαρμακωπορείοις.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Περικλέους Παιτρικίου. — **Τὰ πάθη τῶν ὀφθαλμῶν καὶ ἡ θεραπεία αὐτῶν.** — Τόμος Α'. — Ἐν Ἀθήναις, 1885. Δρ. 12.

Τοῦ αὐτοῦ. — **Περὶ τῶν τραυμάτων καὶ τῆς θεραπείας αὐτῶν.** — Μέρους Α' καὶ Β'. — Ἐν Ἀθήναις. — Δρ. ἐν ὄλῳ 15.

BOUENKOVILLE of BUNN. — *Manuel de technique des autopsies.* — 1. Vol. in 320, de 240 pages, prix broché 2 fr. 50, cartonné 3 fr. — Librairie du Progrès Médical, Rue des Carmes, 4, Paris.